

Sygn. akt III AUz 118/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia Barbara Orechwa - Zawadzka

Sędziowie - Dorota Zarzecka

Marek Szymanowski

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2019 r. w Białymstoku

sprawy z odwołania M. K.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o wysokość emerytury policyjnej

w związku z zażaleniem wnioskodawcy M. K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 września 2019 r. sygn. akt IV U 2178/19

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Olsztynie postanowieniem z dnia 5 września 2019 r. wydanym na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ kpc zawiesił postępowanie w sprawie z odwołania M. K. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 13 lipca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej, do czasu zakończenia postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie P 4/18. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że powziął wiadomość, iż przed Trybunałem Konstytucyjnym zawisła sprawa P 4/18 dotycząca zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów, na podstawie których wydano zaskarżoną decyzję. Zdaniem Sądu wyrok Trybunału Konstytucyjnego będzie miał wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie z odwołania M. K..

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył M. K., zarzucając naruszenie art. 177 § 1 pkt 3¹ kpc poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że rozstrzygnięcie przedmiotowej zależy od wyniku postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (sygn.. akt P 4/13).

Wskazując na powyższe skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że w ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny zagadnień związanych z ewentualną niekonstytucyjnością przepisów stanowiących podstawę zaskarżonej decyzji, ma zasadnicze znaczenie dla wydania prawidłowego orzeczenia w przedmiotowej sprawie.

Powyższa argumentacja w ocenie Sądu Apelacyjnego jest niewystarczająca do zawieszenia postępowania w sprawie o ponowne ustalenie wysokości emerytury byłego funkcjonariusza Policji. W podstawie prawnej zaskarżonej decyzji powołany został przepis art. 22^a w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, (...) Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, ze zm.). Te właśnie przepisy zostały objęte pytaniem skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego, o którym była wcześniej mowa. Ocena zgodności z Konstytucją przepisów dotyczących obniżenia policyjnych emerytur, ze względu na pełnienie przez funkcjonariusza służby na rzecz totalitarnego państwa, ma więc znaczenie dla wykładni i zastosowania ustawy zaopatrzeniowej w ramach wszczętego z urzędu postępowania w przedmiocie prawidłowego ustalenia wysokości policyjnej emerytury.

Z treści odwołania oraz pisma procesowego z dnia 7 maja 2018 r. (k.69 – 73) wynika, że skarżący kwestionuje samą zasadę zastosowania w stosunku do niego przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) (Dz.U. z 2016 r. poz.2270), a nie tylko ich konstytucyjność.

W pierwszej kolejności należy więc ustalić, czy sporny okres służby można zakwalifikować jako służbę na rzecz totalitarnego państwa, o której mowa w art. 13^b ustawy z 18 lutego 1994 r., a w konsekwencji, czy istnieją podstawy do obniżenia świadczenia emerytalnego odwołującego w oparciu o przepis art. 15^c cytowanej ustawy. Dopiero po dokonaniu oceny tej kwestii, w szczególności, gdy Sąd dojdzie do wniosku, że do odwołującego mają zastosowanie przepisy powoływanej ustawy, rozważaniu będzie podlegać, czy zasadny jest wniosek organu rentowego o zawieszenie postępowania w sprawie. Przed podjęciem takiej decyzji sąd powinien ustalić, czy Trybunał Konstytucyjny wydał orzeczenie w sprawie P 4/18, bądź na jakim etapie znajduje się ta sprawa.

Należy podkreślić, iż nie wyznaczenie dotychczas przez Trybunał Konstytucyjny terminu rozpoznania pytania prawnego w sprawie P 4/18 prowadzi do faktycznego uniemożliwienia tysiącom osób uprawnionych do świadczeń z Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA dostępu do sądu i rozpoznania sprawy o wysokość świadczenia w rozsądnym terminie, bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mogą stąd wynikać konsekwencje przewidziane w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2016 r. poz. 1258, ze zm.). Może również dojść do naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji, w myśl którego każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

Wreszcie, zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. powołanej wyżej, jej przepisy stosuje się zgodnie ze standardami wynikającymi z Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz.U. 1993 r. poz. 284, ze zm.).

Ponadto, analizując przesłanki do zawieszenia postępowania, Sąd będzie miał na uwadze, że z mocy art. 177 §1 pkt 3¹ kpc ma ono charakter fakultatywny, zaś przedmiotowa sprawa toczy się od sierpnia 2017 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż zaskarżone postanowienie jest co najmniej przedwczesne, dlatego z mocy art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc polegało ono uchyleniu.-